

خیلی دور، خیلی نزدیک

ساز کامکارها به نفع کودکان سوری کوک می شود

● شرق: ارکستر سمفونیک داکلنز لندن به رهبری «اسپنسر داون» آثار سمفونیک هوشنگ کامکار را ۳۰ خرداد به نفع کودکان آواره سوری اجرا می‌کند. هوشنگ کامکار دراین‌باره اعلام کرد پیرو تماسی که از طرف مدیر برنامه‌هایمان در لندن داشتیم، آمادگی خود را برای حضور داوطلبانه در این برنامه فورا اعلام و تلاش کردیم برای کمک به جمع‌آوری هرچه بیشتر کمک‌های مالی و کسر هزینه‌ها و صرفه‌جویی، تعداد افراد گروه کامکارها را هم تا حد امکان کاهش دهیم و ازاین‌رو گروه در شکل ثابت و کامل خود در این برنامه حضور ندارد. ما نه‌فقط آمادگی خود را برای اهدای کل درآمد کنسرت اعلام کردیم، بلکه پیشنهاده دادیم اگر لازم بود بلیت‌های هوایما را خودمان تهیه کنیم.

برنامه کنسرت شامل دو بخش جداگانه است. در قسمت اول آثار سمفونیک هوشنگ کامکار با قطعات زیر اجرا می‌شود. ۱. «پونم» سمفونی انفال «موسمان اول؛ راجع به قتل‌عام کردهای عراق از صدام حسین است و با صدای صبا کامکار، گروه گر و ارکستر سمفونیک و ساز عود اجرا می‌شود. ۲. «کنسرتینو آریو» برای سنتور و ارکستر سمفونیک با تک‌نوازی اردوان است. آریو نام پسر اردوان است که این اثر برایش ساخته شد. ۳. «آواز صلح» قطعه‌ای برای ارکستر سمفونیک، آواز سلو، گروه کر روی اشعاری از باباظهر عریان و س‌عدی با خوانندگی صبا کامکار، برای صلح جهانی ساخته شده و ویدئوکلیپ آن در سایت‌های مجازی ایران پخش شده است. ۴. «کنسرتینو زشبستانه» برای کمانچه و ارکستر سمفونیک با تک‌نوازی اردشیر کامکار نوشته شده، که نام این قطعه از حروف اول اسامی فرزندان کامکارها انتخاب شده است. ۵. «پونم» سمفونی بهاران آپیدر نسخه‌سازی آن برای ارکستر سمفونیک، سازهای عود و کمانچه با تک‌نوازی ارسلان و اردشیر است که براساس ملودی‌های فولکلوریک کردی تصنیف شده و تصاویر موسیقایی آن بیانگر بهاران زیبای زیاده‌ارفته کوه آپیدر مشرف به شهر سنج دهل (زادگاه کامکارها) است.

قسمت دوم کنسرت به اجرای موسیقی کردی کامکارها با خوانندگی بیژن اختصاص دارد و در آن ارسلان عود، ارژنگ تنبک، اردشیر کمانچه، اردوان سنسور، بیژن دف و صبا کامکار همخوان و نوازنده دهل هستند.

شرق: سیدحسن هاشمی، وزیر بهداشت، روز گذشته دوباره به عیادت عباس کیارستمی رفت و ضمن جویاشدن وضعیت بیماری این فیلم‌ساز نامی، دقایقی با پزشکان معالج او گفت‌وگو کرد. همچنین در خبرها آمده بود که دکتر احمد میر، یکی از اعضای تیم پزشکی، حال عمومی کیارستمی را «خوب» ارزیابی کرده و توضیح داده بود که مراجعه کیارستمی به بیمارستان فقط برای «چکاپ و بررسی‌های روتین پزشکی» بوده است. او در ادامه وضعیت روحی این کارگردان باتجربه سینمای ایران را «بسیار مناسب» دانست. اما درست همان روز، محمد شيروانی، کارگردان سینمای ایران، پس از بازگشت از ملاقات عباس کیارستمی، یادداشتی در صفحه خود در اینترن‌ت درباره وضعیت او نوشت که زاویه دید او با وزیر بهداشت و تیم پزشکی چندان همسو نبود: «از آقای وزیر بهداشت عاجزانه درخواست می‌کنم تا دیر نشده، ایشان را به بیمارستانی خارج از کشور اعزام کند. من هفته گذشته برای عیادت خانه ایشان

چه کسی درباره «کیارستمی» راست می‌گوید؟

دو روایت از یک ماجرا

بود. ناچارم اورژانسی‌بودن ماجرا را به اخلاق ترجیح بدهم. کزیده‌ای از حرف‌های بریده‌بریده عباس کیارستمی که به گفته خودش در مغز جانش نشسته؛ به شرح زیر است: تا مهرماه باید در تخت بستری باشم و چند بار دیگه بعد از بهبودی جراحی بشم. یکی از دوستانم همین عمل رو انجام داد و روز پنجم در سالن سینما داشت فیلم می‌دید. قرار بود دکتر «میر» من رو عمل کنه. بعدا فهمیدم که پسرش من رو عمل کرده و تازه در شانش نبودم و عمل رو سپرده به دستیار ۵۰ساله‌ش! وقتی دکترم اخبار رو در روزنامه‌ها خوند و فهمید این بیمار خیابونی نبوده، دستپاچه شد و مصاحبه کرده و گفته گویا بیمارم شهری دار و در خارج او را می‌شناسند.به من گفتند ملاقات نکبر حرف‌زدن حالم رو بدتر و بهتر می‌کنه. ارتباط برقرار می‌کنم، قصه می‌شنوم قصه می‌گم. ما که درباره دلار و جناح‌ها حرف نمی‌زنیم. در هر زمینه‌ای اختلاف نظر بین حکما، شاعرها از هزار سال پیش تا حالا هست فقط یک مورد رو همه، اتفاق نظر

گفت‌وگو با سیامک صفری، کارگردان «۰۲۱»

تئاتر، زندگی طبیعی ندارد

نمایش تغییراتی داشته؛ اما در شکل و فرم کار، همان اجراست. این نمایش، ایستادن یک بازیگر در مقابل تماشاگر است با همان ریتم و لحن و کیفیت و کمیت بازیگری‌ای که در اجرای قبل هم داشتم. تفاوت این اجرا و اجرای قبل در جزئیات است. گروه نوازنده نمایش هم تغییر کرده و دیگر گروه بُمرانی نوازنده نیست. اکیپ دیگری که سبکشان راک و جَز است، نوازنده‌اند و نام گروهشان «خالی‌بند» است. این اجرا درواقع بازتولید

همان کار است؛ ولی چون حسن جودکی کار داشت، نتوانستم با او همکاری کنم. نوع این اجرا، از لحاظ کیفیت حضوری در اجراهای پُرسوسوناژ با متن‌هایی که تصاویر متنوعی دارد، فرق می‌کند. همه اجرا متکی به یک بازیگر است و نمی‌تواند رپرتوار آن، تغییرات زیادی داشته باشد.

✎ چطور شد تصمیم گرفتید در سالن تازه‌تأسیس خصوصی اجرا کنید؟

در شرایطی بودم که احتیاج داشتم حتما تئاتر بازی کنم. دوست داشتم بازیگر یک تئاتر باشم و آن تئاتر هم، حتما در زمانی که خودم می‌خواستم، اجرا شود. تصادفاً مواجه شدم با سالنی که تازه راه افتاده بود و مسئولان آن گفتند خردادماه می‌توانیم به شما نوبت اجرا بدهیم و من پذیرفتم و اجرا را برای سالن «کنش معاصر» آماده کردم. این سالن، سالن تازه‌تأسیسی است که هنوز پاتوق نشده؛ بنابراین اوضاع ما هم هنوز خوب نیست و برای جای تأسف است و ازاین‌بابت نگران اجرایم هستم؛ چون تعداد اجراهایم خیلی محدود است. در کل بناس‌ت ۱۴ اجرای دیگر داشته باشم و اگر فرصت برای جذب مخاطب از دست برود، رفته است. درواقع من می‌توانستم در این سالن، نمایشی اجرا کنم و این اجرا، آماده‌ترین اجرایی بود که در دست داشتم، برای همین آن را آماده کردم.

داشتند؛ «تقدیر». کارهایی که ما می‌کنیم شاید سینما نباشد اما تجربه‌ای است روی سینما که هزار بار ارزشش بیشتر، فیلم می‌تونم ببینم، سینما نمی‌تونم ببینم. ۷۰ سال تلویزیون ندیدم و این چند روز برای من تلویزیون گذاشتند. چند تا آئونس دیدم. خجالت کشیدم که چشم‌هام اینارو می‌بینه. مردهای گنده که بشکن می‌زنن اما خوشحال نیستن و غمگین و فقط ادای دلقک‌ها رو درمیان. به‌هرحال ما باید به مخاطب‌هامون رضایت بدیم و اگر بخوایم زبانش کنیم باید بریم سراغ ۵۰ کیلو آلبالو. یک نقاشی کشیده بودم پشت یک کارت‌پستال مال سال ۱۳۳۵. سمیع‌آذر گفت ۶۰ میلیون می‌خرم. گفتم هدیه دادم به خواهرم. تصادفاً خواهرم رو دید و بهش گفت ۸۰ میلیون می‌خرم. خواهرم گفت این هدیه‌ایه که عباس به‌هم داده. از اتاق عمل بیرون اومدم گفتم علی هارد آوردی بشینیم کار کنیم؟ (با اشاره به هم‌سلاننش) ما در بهشت از دنیا می‌ریم. ما خوشبخت به دنیا اومدیم، بدون اینکه سعی کرده باشیم. هنوز بازیگوشیم تا آخرش.

✎ شما پیش‌ازاین هم نمایش «پسران آفتاب» را کارگردانی کردید. کارگردانی برای شما چقدر جدی است؟

برایم همبای بازیگری جدی است. کارگردانی یکی از مؤلفه‌های مهم اجراست. من انگیزه زیادی برای کارگردانی دارم؛ ولی می‌خواهم بازیگری و کارگردانی را با هم داشته باشم. نمی‌خواهم از حضور روی صحنه حذف شوم. دوست دارم وقتی کارگردان هم هستم، خودم روی صحنه باشم. دومین اجرای امسال من شهرپیرو و مهر است و همین‌طور آبان و آذر و دی را هم قصد دارم تئاتر کار کنم. احتمالاً در پاییز «اریاب پونتیللا»ی برشت را بخوام اجرا کنم؛ چون متن را دراماتوزی مجدد کردم. در شهرپیرو و مهر هم در همین سالن تازه‌تأسیس اجرا دارم. متن آن اجرا در یک ماه آینده مشخص می‌شود. متنی که انتخاب می‌کنم به شرایط بستگی دارد؛ چون امروز دیگر تئاتر زندگی طبیعی ندارد و باید متناسب با شرایط اجرا روی صحنه برود.

✎ این شرایطی که به آن اشاره دارید، دقیقاً چیست؟

بحث بازیگرانی که فرصت و تمایل دارند برای حضور در اجرا، میزان طرفدارانی که متون نمایشی دارند، سالن و جغرافیای آن و… اینها همه روی انتخاب ما تأثیر می‌گذارد، مثلاً گروه بازیگران خیلی مهم هستند؛ چون بازیگری روی صحنه خیلی اهمیت دارد. برای همین باید دید چه بازیگرانی فرصت دارند برای همراهی و براساس آن، متن گزینش کرد و…

✎ افزایش سالن‌های خصوصی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

باعث خجالت بخش دولتی ماست که این همه سالن خصوصی به وجود آمده و دولت هنوز نمی‌تواند سالن‌هایش را درست مدیریت کند. خوشبینانه‌ترین حالت این است که تئاترهای خصوصی‌ای که باید از سمت شهرداری‌ها حمایت مالی شوند، اوضاع تئاتر را بهبود بخشند؛ چون تئاتر درآمدی ندارد، دولتمردان باید از آن حمایت کنند. با این سالن‌های کوچکی که راه افتاده، شاهدیم که همه اهالی هنر و هنردوستان انگیزه دارند که به تئاتر کمک کنند. گاهی آدم گریه‌اش می‌گیرد، وقتی در این سالن‌های خصوصی تازه‌تأسیس می‌رود؛ چون امکانات سالن‌ها به دلیل حمایت‌نکردن، بسیار ابتدایی است. وقتی می‌بینیم امکانات مالی کم است و حمایت نیست، دلمان برای جوان‌های پرشوری که به عشق تئاتر زحمت می‌کنند می‌سوزد.

دولت‌ها و مسئله فرهنگ در ایرانِ امروز

دیده و در مواجهه با طیف تحول‌خواه یا اصلاح‌طلب در اقلیت قرار گرفته‌اند، سختگیری در موضوعات فرهنگی را وجهه کار خود کرده‌اند تا اولا به نوعی شکست سیاسی خود را جبران کنند؛ ثانیا مردمی را که به هوای تغییر به میدان آمده و دولتی از جنس اصلاح و امید برگزیده‌اند، ناامید کنند. طرفه آنکه، می‌بینیم مثلاً از زمان شروع کار دولت روحانی، یکباره موضوع حجاب و فیلم‌های سینمایی و کنسرت‌های موسیقی و حضور هنرمندان در برخی محافل، دغدغه اصلی و دل‌نگرانی اساسی اقلیتی می‌شود که در سال ۹۲ پشت سر کاندیدایی ایستادند که سیاستش، تاوأم مسیر دولت احمدی‌نژاد بود. منصفانه اگر به داستان نگاه کنیم، مگر چه اتفاقی در حد فاصل سال ۹۱ (پایان کار دولت احمدی‌نژاد) و سال ۹۲ (آغاز کار دولت روحانی) در وضعیت پوشش و حجاب افتاد که تا روز آخر دولت دهم کسی انگشتی به اعتراض بلند نکرد؛ اما به محض آغاز به‌کار دولت روحانی، چندین گردهمایی در اعتراض به وضعیت حجاب و… در برابر وزارت کشور و وزارت فرهنگ و ارشاد برپا شد؟ بسیاری از کنسرت‌هایی را که این روزها، خبر لغوش را می‌شنویم، در سال‌های دولت نهم و دهم مجوز می‌گرفت و روی صحنه می‌رفت و ناراضی‌پنی این جماعت را هم با خود نداشت. اگر حتی قائل به تئوری ناصواب گسست تاریخی و معرفتی میان دو دوره یادشده باشیم؛ باز هم این میزان تفاوت در برخورد مخالفان دولت با مقولات فرهنگی را نمی‌توان پذیرفت. این رفتارها بیش از آنکه دلسوزی این جماعت را پیش چشم مردم آورد، نشان از یک‌بام‌وچندهوایی و اسانداردهای دودگانه این جمعیت دارد؛ تا آنجا که امروز باید گفت مخالفان دولت یا همان دلوایسان، اگر نتیجه انتخابات را باب دندان خود ندانند و عرصه سیاست را بر خود تنگ ببینند، تنها‌با موضوعات معیشتی و جریانات فکری، که با مقولات فرهنگی نیز برخورد سیاسی می‌کنند.

زیر آسمان فیروزهای

به‌دنبال توقف اکران فیلم مانی حقیقی

کانون کارگردانان به وزیر نامه نوشت

● شرق: سخنان وزیر در مورد فیلم «۵۰ کیلو آلبالو» از سوی کارگردان‌ها بدون واکنش نماند و آنها در نامه‌ای خطاب به علی جنتی خواستار جلوگیری از انکار فیلمی شدند که پروانه نمایش دارد. در این نامه خطاب به علی جنتی، وزیر ارشاد، چنین آمده است: «کانون کارگردانان سینمای ایران با خشنودی در این بهار سینما نسبت به مواضع حضرتعالی و مدیران تحت‌امر شما به فیلم و فیلم‌هایی که از وزارت ارشاد پروانه نمایش دریافت کرده‌اند معترض است. باید دانست صدور پروانه نمایش (که اعضای آن با حکم مستقیم شما منصوب می‌شوند) و سپس بی‌اعتبارکردن از سوی صادرکنندگانِش غیر از ضرر و زیان مادی و معنوی به فیلم‌سازان چیزی ندارد البته قبل از هر چیز دستگاه صادرکننده مجوز را نزد افکار عمومی بی‌اعتبار می‌سازد». در ادامه این متن عنوان شده است: «شرایط سخت تولید و مشکلات توزیع و میریزی به اندازه کافی جان سازندگان آثار ایرانی را می‌گیرد تا موفق به اخذ پروانه نمایش بشود. حال با دریافت پروانه نمایش وزیر محترم با اعتراض این ی‌سا آن جریان قانون‌گریز که در چندسال اخیر سینما را بهانه درگیری‌های سیاسی‌شان می‌کنند، هم از شان ششورای پروانه نمایش کم می‌کنند و هم کار تولیدکننده فیلم ایرانی را به انزوا و ناامیدی می‌کشاند، بدیهی است فیلمی که دارای پروانه نمایش است نباید به هیچ بهانه‌ای انکار شود. سینمای ایران با این جته تحقش که به لحاظ اقتصادی که خود مسئولان و کارشناسان و حتی مردم به آن وقوف دارند زیر بار این همه فشار چگونه جان به‌در ببرد؟ سه‌شنبه، ۱۸ خرداد علی جنتی در حاشیه نشست امضای تفاهم‌نامه بین وزارت ارشاد و دانشگاه آزاد اسلامی گفته بود: «باید بگویم فیلم «۵۰ کیلو آلبالو» از دست ششورای صدور پروانه نمایش در رفته و به اشتباه مجوز اکران دریافت کرده است. در طول یک سال نزدیک به ۲۰۰ فیلم ساخته می‌شود که من همه آنها را نمی‌بینم اما بعد از اکران و اعتراض‌هایی که در مطبوعات نسبت به فیلم «۵۰ کیلو آلبالو» دیدم، تصمیم گرفتم فیلم را ببینم و بعد از دیدن فیلم متوجه شدم اعتراض‌ها درست است چراکه ما در کشور تلاش می‌کنیم در مورد تحکیم خانواده صحبت کنیم اما در این فیلم روابط ناسالم و نامتعارف که مغایر با ارزش‌های قومیتی و اسلامی است و همچنین آرایش‌های غلیظ و الکوسازی‌های غلط دیده می‌شود».توقف اکران «۵۰ کیلو آلبالو»، اثر مانی حقیقی درحالی صورت گرفته که امسال قرار بود فیلم‌های پرفروش اکران نوروز در طرح اکران فیلم‌ها در ماه مبارک رمضان همچنان در برخی از سینماها نمایش داده شوند اما با دستور وزیر ارشاد فیلم مانی حقیقی در این طرح حضور ندارد و اکران آن در سینماهای شهرستان‌ها هم متوقف شده است.

دربی احضار برخی هنرمندان به دادگاه فرهنگ و رسانه

ایوبی: مشروعیت بخشی به شبکه‌های بیگانه خط قرمز ماست

● شرق: حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی، با بیان اینکه تعامل خوبی با دادگاه فرهنگ و رسانه داریم، از اکران فیلم سینمایی «فروشنده» بدون هرگونه اصلاحیه خبر داد. حجت‌الله ایوبی روز گذشته در گفت‌وگو با ایرنا درباره احضار برخی هنرمندان به دادگاه فرهنگ و رسانه گفت: «تعامل مناسبی با دادگاه فرهنگ و رسانه داریم و درباره موضوعات مختلف بحث و گفت‌وگو می‌کنیم».وی ادامه داد: «مشروعیت‌بخشی به شبکه‌های بیگانه خط قرمز نظام جمهوری اسلامی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و به تبع آن سازمان سینمایی است؛ بنابراین معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی به صورت جدی دراین‌زمینه پیگیر است».رئیس سازمان سینمایی افزود: «از تمام ظرفیت حقوقی و قانونی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای اینکه جلوی این اتفاق گرفته شود، استفاده می‌کنیم».ایوبی درباره آخرین تصمیمات درباره فیلم‌های سینمایی که تیزر آنها در ماهواره‌ها پخش می‌شود، تصریح کرد: «تصمیم ما این است هر فیلم‌سازی که پروانه نمایش می‌گیرد تعهدی را امضا کند که حق ندارد تیزهای تبلیغاتی خود را به شبکه‌های ماهواره‌ای بدهد؛ البته فیلم‌سازان معتقدند که این تبلیغات از طریق آنها انجام نمی‌شود».

روایت ۲۲ نقاش از زمستان در فصل گرمای «ایوان»

● شرق: مجموعه‌ای از آثار فیکوراتیو هنرمندان نقاش ایرانی در گالری ایوان به نمایش درمی‌آید. در این نمایشگاه گروهی که «تجربه زمستان» نام دارد، بیش از ۲۰ تابلو نقاشی از هنرمندان نسل‌های مختلف به نمایش درمی‌آید. نمایشگاه گروهی تجربه زمستان از ۲۱ خرداد تا ۹ تیر در گالری ایوان به آدرس الهیه، خیابان مهدیه، خیابان جبهه، کوچه لسانی، پست‌بست حمید، شماره ۱ برقرار است.